

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6011** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на сдружение „Публичен алианс ВЕТО“, с ЕИК[ЕИК], подадена от пълномощника адвокат Д. П., срещу писмо №01-0941/1 от 10.06.2022г. на изпълнителния директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД (БЕХ), с което се отказва достъп до информация по заявление на жалбоподателя.

Жалбоподателят сдружение „Публичен алианс ВЕТО“ обжалва отказа като нищожен и незаконосъобразен поради липса на мотиви и допуснато противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до служебна информация. Претендира разности.

Ответникът – изпълнителният директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Е. С. оспорва жалбата. Сочил, че оспореното писмо е изпратено на жалбоподателя в отговор на негово искане, което обаче не е подадено по реда на ЗДОИ, а едва с жалбата се навеждат правни аргументи от ЗДОИ. Поддържа отказа да се предостави информацията по съображенията, изложени в писмото.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателят е изпратил писмо до следните адресати: К. П. – министър-председател на Република България; Л. Б. – началник на политическия кабинет на министър-председателя; С. Б. – началник „Приемна“ на МС; А. Н. – министър на енергетиката; Д. Н. – заместник-министър на енергетиката; А. В. – министър на финансите; Ж. Токова – началник на политическия кабинет на министъра на финансите и до „БЕХ“ ЕАД. Писмото е във връзка с решение на МС от 13.04.2022г., въз основа на което са спрени плащания от „Булгартрансгаз“ ЕАД към О. „Г. експерт“ по действащия договор между двете компании. Отправено е искане към МС да предостави стенографските дневници от заседанието, на което е взето решението.

Със същото писмо от „БЕХ“ ЕАД е изискана „информация, в писмен вид под формата на заверени копия, относно актове на волеизявяващи органи, а именно съветът на директорите, на „Булгартрансгаз“ ЕАД и „Български енергиен холдинг“ ЕАД от които да е видно кога, как и на каква нормативна база са предприети съответните решения“. Писмото е заведено в регистратурата на „БЕХ“ ЕАД с рег.№01-0941 от 26.05.2022г.

С оспорения акт изпълнителният директор на „БЕХ“ ЕАД е отказал достъп до търсената информация, като се е позовал на разпоредбите на Закона за защита на търговската тайна (ЗЗТТ) и на Закона за защита на конкуренцията (З.). Изложени са аргументи, че търсената информация не е леснодостъпна и общоизвестна за лицата от тази стопанска сфера и има реална търговска стойност, поради което предоставянето ѝ на жалбоподателя би увредило стопанските и финансови интереси на холдинга, неговите стратегически позиции на пазара, както и конкурентноспособността му.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Макар ЗДОИ да не е посочен като правно основание за търсене на информацията, отправеното писмо от жалбоподателя до ответника има всички реквизити на заявление по чл.25 от ЗДОИ и поставя началото на административно производство по реда на този закон. Оспореното писмо по същество съдържа изричен отказ да се предостави търсената информация, поради което то представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК във връзка с чл.38 от ЗДОИ.

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е неблагоприятно засегнато от акта и съответно има правен интерес от оспорването му, в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК във връзка с чл.40, ал.1 от ЗДОИ.

По основателността на жалбата

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

1. Ответникът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Според приложимата

норма на чл.3, ал.2, т.1, законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително от публичноправните организации.

Според легалното определение, дадено в §1, т.4 ДР на ЗДОИ, „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което е изпълнено поне едно от изброените условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) или повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП или е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП.

Видно от записите в Търговския регистър и устава на холдинга ответникът е компания със 100% държавно участие, обединяващо държавните дружества, развиващи дейност в енергийния сектор. Единоличен собственик на капитала на „БЕХ“ ЕАД е държавата, а правата на държавата се упражняват от министъра на енергетиката, който има качеството на принципал на дружеството и съответно осъществява контролни функции.

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че „БЕХ“ ЕАД е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

2. Оспореният административен акт е издаден от представляващия холдинга, който е и компетентния орган по ЗДОИ .

3. При издаването на акта не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Въпреки че разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 не е изрично посочена като основание за отказа, административният акт е мотивиран в достатъчна степен, като съдържа както фактическите, така и правните основания за издаването му. Съдът споделя разбирането, че съществени са само тези нарушения, които влияят на крайния резултат и/или които нарушават правото на участие на адресата в производството и правото му на защита. Такива нарушения в случая не са допуснати.

4. Актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона.

Изпълнителният директор на „БЕХ“ ЕАД е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на своята компетентност и е налична.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация е официална и служебна. Официална е

информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия – чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации – чл.11 от ЗДОИ.

Търсената от жалбоподателя информация попада в обхвата на служебната обществена информация, тъй като тя е създадена по повод дейността на „Булгартрансгаз“ ЕАД, което дружество, видно от записа в Търговския регистър, е в активите на холдинга.

Принципното положение, залегнало в закона, е за свободен достъп до обществената информация, като основанията за ограничаването на достъпа са изчерпателно посочени в ЗДОИ.

На първо място, достъпът може да бъде ограничен на основание чл.7 от ЗДОИ, когато се търси достъп до класифицирана информация, представляваща държавна тайна или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

В случая се търси предоставяне на търговска информация – при това отнасяща се не до дейността на холдинга, а на едно от дружествата, включени в активите му, което обаче е самостоятелен търговски субект.

Легалната дефиниция за търговска тайна е дадена в чл.3 от Закона за защита на търговската тайна (ЗЗТТ): Търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания:

1. представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация;
2. има търговска стойност, поради тайния си характер;
3. по отношение на нея са предприети мерки за запазването и в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията.

Волеизявленията на управителните органи на ответника във връзка със спрени плащания от „Булгартрансгаз“ ЕАД към О. „Г. експерт“ по действащия договор между двете компании отговарят на всички законови изисквания за търговска тайна по смисъла на чл.3 от ЗЗТТ и съответно представляват друга, защитена от закон тайна по смисъла на чл.7 от ЗДОИ. Правото на търговеца да защитава търговската тайна, свързана с дейността му, е противопоставимо на правото на правото на гражданите на достъп до обществена информация. Този извод следва както от разпоредбата на чл.7 от ЗДОИ, така и от анализа на чл.2 от ЗЗТТ, който изчерпателно изброява случаите, по отношение на които защитата на търговската тайна е ограничена – в цитираната разпоредба липсва посочване на правото на достъп до обществена информация като основание за дерогиране на защитата на търговската тайна. Търсената информация не може да попадне в изключенията по чл.9 от ЗЗТТ, включително и по последната т.4, тъй като тези изключения се отнасят за случаите, когато търговската тайна е вече придобита без съгласието на търговеца от друго лице в защита на негов легитимен интерес – в тези случаи отпада неправомерността на придобиването на информацията, но не възниква задължение за търговеца да я предоставя по реда на ЗДОИ.

Изводите на ответника относно пречките за предоставяне на информация следва да бъдат споделени. В допълнение съдът посочва, че достъпът до информация може да бъде ограничен в хипотезата на чл.13, ал.1, т.2 от ЗДОИ, когато информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени

от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Целта на разпоредбата е да не се пречат текущата работа на органа и да се поддържа баланс между оперативната самостоятелност на органа и правото на достъп до информация.

Не са налице отменителните основания по чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу административния акт се отхвърля.

Разноски:

При този изход на правния спор претенцията на жалбоподателя за разноски е неоснователна. Ответникът не е поискал присъждане на разноски, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на сдружение „Публичен алианс ВЕТО срещу писмо №01-0941/1 от 10.06.2022г. на изпълнителния директор на „Български енергиен холдинг“ ЕАД.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: